

**Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2014 r. – Mabrouk przeciwko Radzie****(Sprawa T-218/14)**

(2014/C 194/37)

*Język postępowania: angielski***Strony**

*Strona skarżąca:* Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Kartagina, Tunezja) (przedstawiciele: adwokaci J. Farthouat, J. Mignard, N. Boulay i S. Crosby, solicitor)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 38) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 81/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 2) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego, przy czym te środki ograniczające obejmują zamrożenie aktywów w Unii Europejskiej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonych aktów strona pozwana wspomaga śledztwo prowadzone w Tunezji i w ten sposób działa w charakterze organu sądowego w kontekście prawa karnego oraz że podstawa prawna, na której oparła się strona pozwana, art. 29 TUE i art. 215 ust. 2 TFUE, nie przyznają stronie pozwanej uprawnienia do działania w ten sposób.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone akty zostały przyjęte w celu wspomżenia organów sądowych w Tunezji, a nie z powodów określonych na poparcie przyjętych podstaw prawnych i że w rezultacie naruszono podstawę prawną.
3. Zarzut trzeci dotyczący a) oczywistego błędu w ocenie, że istnieje związek pomiędzy aktywami strony skarżącej w Unii Europejskiej a przedmiotem śledztwa sądowego w Tunezji, b) oczywistego błędu w ocenie dotyczącego twierdzenia, że tenor zaskarżonych aktów uzasadnia utrzymanie nazwiska strony skarżącej w wykazie osób, których aktywa mają być zamrożone, i c) oczywistego błędu w ocenie podstawy faktycznej, która według strony pozwanej jakoby uzasadnia zaskarżone akty.
4. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i praw podstawowych przysługujących stronie skarżącej, mianowicie: domniemania niewinności, prawa do zapoznania się z dowodami wysuniętymi przeciwko niej przez stronę pozwaną, prawa do bycia wysłuchanym, prawa do równości broni, prawa do skutecznego środka prawnego, zasady proporcjonalności i prawa własności.
5. Zarzut piąty dotyczący niewłaściwego rozumowania.